

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagreb
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11, Zagreb

75. P-664/2022-79

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Sanda Jeromela, u pravnoj stvari tužitelja: DINOVA-DIONA d.o.o, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430, kojeg zastupa punomoćnica Marina Meter, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Budimir & Meter d.o.o., Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 1, protiv tuženika: DIONA d.d. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, OIB: 36985141288, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Tilošanec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tilošanec & partneri j.t.d. iz Zagreba, Zelinska 5, radi upisa založnog prava, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 11. listopada 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, danom objave 21. prosinca 2023. godine

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
- " 1. Određuje se upis založnog prava na nekretninama tuženika DIONA d.d. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, MBS:080011203, OIB: 36985141288, u korist tužitelja DINOVA-DIONA d.o.o, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430, na nekretnini oznake: zk.čbr. 1515/4, upisano u zk.ul. br. 939 k.o. Karlovac II, u naravi nekretnina na adresi Trg hrvatskih branitelja, površine 15574 m² koja se sastoji od tržnice površine 559 m², dvorišta površine 7414 m², zgrade za iznajmljivanje površine 24 m², poslovne zgrade, Karlovac Trg hrvatskih branitelja 2, površine 7003 m², zgrade za iznajmljivanje površine 549 m², zgrade za iznajmljivanje površine 25 m², ukupne površine 15574 m², sve upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižni odjel Karlovac za iznos od 2.684.692,78 EUR sa pripadajućom ugovorenom kamatnom stopom od 10% godišnje i pripadajućim ugovornim i zakonskim zateznim kamatama u skladu s ostalim uvjetima iz Ugovora o kreditu br. 7/98 od 01.09.1998. i Dodatkom br. 1. Ugovora o kreditu br.7/98 od 11.09.1998.
2. nalaže se Zemljišnoknjižnom odijelu Općinskog suda u Karlovcu provedba presude na predmetnim nekretninama iz točke 1. ove presude."

- II. Odbija se alternativni tužbeni zahtjev koji glasi:
" 1. Određuje se upis založnog prava na nekretninama tuženika DIONA d.d. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, MBS:080011203, OIB: 36985141288, u korist tužitelja DINOVA-DIONA d.o.o, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430, na nekretnini oznake:
zk.čbr. 1515/4, upisano u zk.ul. br. 939 k.o. Karlovac II, u naravi nekretnina na adresi Trg hrvatskih branitelja, površine 15574 m² koja se sastoji od tržnice površine 559 m², dvorišta površine 7414 m², zgrade za iznajmljivanje površine 24 m², poslovne zgrade, Karlovac Trg hrvatskih branitelja 2, površine 7003 m², zgrade za iznajmljivanje površine 549 m², zgrade za iznajmljivanje površine 25 m², ukupne površine 15574 m², sve upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižni odjel Karlovac
za iznos od 2.684.692,78 EUR sa pripadajućom ugovorenom kamatnom stopom od 10% godišnje i pripadajućim ugovornim i zakonskim zateznim kamatama u skladu s ostalim uvjetima iz Ugovora o kreditu br. 7/98 od 01.09.1998. i Dodatkom br. 1. Ugovora o kreditu br.7/98 od 11.09.1998., sve u korist tužitelja DINOVA-DIONA d.o.o, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430, a koju će zamijeniti ova presuda.
2. nalaže se Zemljišnoknjižnom odijelu Općinskog suda u Karlovcu provedba presude na predmetnim nekretninama iz točke 1. ove presude."
- III. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 201.063,42 EUR/1.514.912,34 kn, u roku od 8 dana.
- IV. Odbija se tuženik sa preostalim parničnom troškom u iznosu od 70.297,83 EUR/529.659,00 kn, kao neosnovanim.

r i j e š i o j e

Ne dopušta se preinaka tužbe alternativno postavljenog tužbenog zahtjeva od 17. siječnja 2023. koji glasi:

"I. Utvrđuje se da tužitelj DINOVA-DIONA d.o.o, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB: 41112127430 ima pravni temelj za upis založnog prava na nekretninama tuženika DIONA d.d. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, MBS:080011203, OIB: 36985141288, na nekretnini oznake:

zk.čbr. 1515/4, upisano u zk.ul. br. 939 k.o. Karlovac II, u naravi nekretnina na adresi Trg hrvatskih branitelja, površine 15574 m² koja se sastoji od tržnice površine 559 m², dvorišta površine 7414 m², zgrade za iznajmljivanje površine 24 m², poslovne zgrade, Karlovac Trg hrvatskih branitelja 2, površine 7003 m², zgrade za iznajmljivanje površine 549 m², zgrade za iznajmljivanje površine 25 m², ukupne površine 15574 m², sve upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižni odjel Karlovac

za iznos od 2.684.692,78 EUR sa pripadajućom ugovorenom kamatnom stopom od 10% godišnje i pripadajućim ugovornim i zakonskim zateznim kamatama u skladu s ostalim uvjetima iz Ugovora o kreditu br. 7/98 od 01.09.1998. i Dodatkom br. 1. Ugovora o kreditu br.7/98 od 11.09.1998."

Obrazloženje

1. Povodom žalbe tužitelja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem posl. br. PŽ-2064/2021 od 21. ožujka 2022. ukinuo je presudu ovog Suda posl. br. P- 3273/2016 od 30. ožujka 2021. i predmet vratio na ponovno suđenje. Prvenstveno iz razloga jer tužitelj traži upis založnog prava na nekretnini i trpljenje upisa od strane tuženika a nije uskladio tužbeni zahtjev sa promjenama u zemljišnim knjigama a promijenjena je površina katastarske čestice, opis te površina zgrada i drugih građevina koje se na toj čestici nalaze, a do koje je promjene došlo nakon podnošenja tužbe (izvadak na str. 245.-248. spisa) pa sud treba pozvati tužitelja da uskladi tužbeni zahtjev s promjenama u zemljišnim knjigama. Što se tiče žalbenih navoda tužitelja kako je njegovo založno pravo utvrđeno u stečajnom postupku i ne može biti predmetom ispitivanja, navodi se kako je, u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom i donošenja rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, pitanje razlučnog prava bilo bitno drugačije riješeno pa u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, prijava tražbina i ispitnog ročišta u stečajnom postupku nad tuženikom, nije bilo prepreke za ispitivanjem tih prava. Kako je tužitelj predložio priklop spisa poslovni broj St-17/2019, a sud to nije učinio, to niti Viši sud ne može utvrđivati točan sadržaj rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, makar spisu prileži tablica razlučnih vjerovnika, s iskazom priznatog razlučnog prava i priznatom hipotekom-fiducijama nad objektima. Što se tiče pravnog pitanja vrste založnog prava odnosno da li se radi o upisu dobrovoljnog založnog prava i obveznopravnom zahtjevu za izdavanje tabularne isprave kako je to stav suda iz prvostupanjske presude ili prema mišljenju tužitelja o stvarnopravnom zahtjevu usmjerenom na zasnivanje sudskog založnog prava, Viši sud navodi kako Ugovor o kreditu i Dodatak I. Ugovora o kreditu nisu ovršne isprave temeljem kojih bi predlagatelj mogao tražiti zasnivanje sudskog prisilnog založnog prava, te je u tom dijelu pravilan zaključak prvostupanjskog suda kako tužitelj, temeljem tih isprava, nema pravo tražiti zasnivanje sudskog založnog prava ali nije pravilno ocijenio tijek zastare. No, kako sud nije proveo dokaze predložene od strane tužitelja, postojanje takve isprave zasad se ne može otkloniti. Usprkos gore navedenim razlozima zbog kojih je prvostupanjski sud, smatrao da se radi o dobrovoljnom založnom pravu, Viši sud ukazuje kako prvostupanjski sud iz više razloga nije pravilno ocijenio tijek zastare. Naime, Dodatak I. Ugovora o kreditu, kojim je tuženik preuzeo obvezu izdavanja valjane tabularne isprave nesporno je sklopljen 11. rujna 1998. ali iz te isprave jasno je vidljivo kako tuženikova obveza nije dospjela na taj dan a iz čl. 2. Dodatka I. Ugovora o kreditu, proizlazi da tuženikova obveza izdavanja tabularne isprave nastaje po ishođenju upisa navedenih nekretnina u zemljišnim knjigama, kao vlasništvo tuženika, kao i da je u trenutku sklapanja Ugovora tuženik bio vanknjižni vlasnik nekretnine pa prema tome, zastara za obveznopravni zahtjev izdavanja tabularne isprave počela bi teći tek nakon upisa vlasništva tuženika u zemljišne knjige, a ne od sklapanja ugovora. Kako iz isprava u spisu nije jasno vidljivo kada je predmetna nekretnina stvarno upisana u zemljišne knjige na ime tuženika, nije moguće niti utvrditi točan dan na koji je tuženik trebao ispuniti svoju obvezu, pa tako niti dan od kojega bi počeo teći zastarni rok.
2. U ponovnom postupku pred ovim sudom tužitelj je podneskom od 20. rujna 2022. (list 335-337 spisa) sukladno uputi Visokog trgovačkog suda iz

navedenog rješenja uskladio tužbeni zahtjev u točki I. u pogledu opisa predmetne katastarske čestice i naznačio ju kao zk.čbr. 1515/4, upisano u zk.ul. br. 939 k.o. Karlovac II, u naravi nekretnina na adresi Trg hrvatskih branitelja, površine 15574 m² koja se sastoji od tržnice površine 559 m², dvorišta površine 7414 m², zgrade za iznajmljivanje površine 24 m², poslovne zgrade, Karlovac Trg hrvatskih branitelja 2, površine 7003 m², zgrade za iznajmljivanje površine 549 m², zgrade za iznajmljivanje površine 25 m², ukupne površine 15574 m², sve upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižni odjel Karlovac, dok što se tiče alternativno postavljenog tužbenog zahtjeva također je u točki I. naznačio predmetnu katastarsku česticu s obzirom na nastale promjene.

3. Na ročištu za glavnu raspravu dana 17. siječnja 2023. tužitelj je pozvan urediti tužbeni zahtjev u valuti EUR s obzirom na dvojno iskazivanje valuta i na tom ročištu punomoćnik tužitelja izjavio je da je pripremio podnesak u valuti EUR te ga dostavio u spis i za protivnu stranu. Međutim, iz navedenog podneska razvidno je da je tužbeni zahtjev identičan usklađenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 20. rujna 2022., dok je alternativni tužbeni zahtjev izmijenjen na način da u točki I. umjesto da se predlaže određivanje upisa založnog prava na nekretninama tuženika u korist tužitelja, tužitelj ga mijenja i traži utvrđenje da ima pravni temelj za upis založnog prava na nekretninama tuženika i umjesto iznosa od 19.054.347,45 kn naznačuje iznos od 2.684.692,78 EUR, koji iznosi međusobno ne odgovaraju kada se preračunaju iz jedne u drugu valutu.
4. Dakle, alternativnim tužbenim zahtjevom koji glasi tužbom na utvrđenje, tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev a čemu se tuženik protivio u podnesku od 07. veljače 2023. smatrajući da se radi ne samo o preinaci već i o obmani suda i tuženika kao i da se nije raspravljalo niti se on upustio u raspravljanje o tako promijenjenom tužbenom zahtjevu a osobito iz razloga što je punomoćnik tužitelja na navedenom ročištu netočno izjavio da ga je samo specificirao u valuti EUR.
5. Radi navedenog, sud nije dopustio preinaku tužbe temeljem čl. 190. st. 3. i 191. ZPP-a u odnosu na takav alternativni tužbeni zahtjev pa je odlučeno kao u izreci rješenja te je u nastavku postupka sud raspravljao samo o alternativnom tužbenom zahtjevu kako ga je i tužitelj prvobitno postavio.
6. Također se napominje da je tužitelj na ročištu za glavnu raspravu dana 17. siječnja 2023. neosnovano prigovarao da je trebalo održati ponovno pripremno ročište, obzirom da se radi o odluci Višeg suda donesenoj temeljem čl. 369. st.1. ZPP-a. Radi navedenog tužitelj je u prekluziji sa predlaganjem novih dokaza i to saslušanjem u svojstvu svjedoka sutkinje Vesne Malenice predložene na neodređene okolnosti utvrđenja činjenica u stečajnom spisu.
7. Što se tiče tužiteljevog prijedloga za prekidom ovog postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi po žalbi kod Županijskog suda u Zagrebu posl. br. Gž Zk-63/22 a kojim je tužitelju dopuštena zabilježba otvaranja stečajnog postupka i zabilježba ograničenja prava vlasništva na predmetnoj čestici i ukoliko bi pravomoćno bilo odlučeno o upisu zabilježbe istu bi odluku, prema mišljenju tužitelja, trebao donijeti i ovaj sud jer se radi o prethodnom pitanju. Navedenom se tuženik protivio smatrajući da se ne radi o prethodnom pitanju već o nezakonitoj zabilježbi i odugovlačenju ove parnice.
8. Prema ocjeni ovog suda nisu ispunjene pretpostavke za prekidom ovog postupka temeljem čl. 213. ZPP-a jer pitanje dopuštenosti zabilježbi otvaranja stečajnog postupka i ograničenja prava vlasništva na predmetnoj čestici nisu

od utjecaja na ovaj parnični postupak koji se odnosi na upis založnog prava (dobrovoljno založno pravo) pa nije sud niti odredio prekid ovog postupka.

9. Što se tiče tužiteljevog prijedloga za određivanjem mjesne nadležnosti od strane Višeg Suda s predanom dokumentacijom s kojom je u prekluziji (list 602-659 spisa), podnesenog pozivom na čl. 68. ZPP-a, sud je ocijenio da ne postoje važni razlozi za svrsishodnu delegaciju i odbio je prijedlog raspravnim rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba. Punomoćnik tužitelja navodi opetovano svoje subjektivne razloge radi kojih je podnosio prijedloge za izuzeće kako uređujućega suca tako i Predsjednika suda o kojima je odlučeno, neistine u vidu pristranosti i protežiranja druge stane i saslušanja svjedoka Ivica Magića koji je u jednom trenutku izjavio da ga punomoćnik tužitelja provocira. Naime, navedeni prijedlog punomoćnik tužitelja dostavio neposredno na ročištu dana 17. studenog 2023. na kojem je i zaključena glavna rasprava, koji je tužitelj bio dužan dostaviti putem e-komunikacije sukladno čl. 106. a ZPP-a i obzirom na navedeno, kao i na ponašanje punomoćnika tužitelja koji u tijeku ove parnice protivno ZPP-u predaje podneske neposredno na ročištu (ročišta 5. ožujka 2020. i 17. studenog 2023.) iako ne postoje razlozi koji bi ga spriječili da to učini prije ročišta odnosno da usmeno naznači valutu. Stoga je pored ocjene da nema razloga za svrsishodnu delegaciju ocijenjeno da se radi o podnesku usmjerenom na odugovlačenje postupka i sprječavanje zaključenja glavne rasprave.
10. Što se tiče izvedenih dokaza u ponovnom postupku zatražen je uvid u stečajni spis ovog suda St-17/1999 i saslušani su svjedoci Dragutin Mamić i Ivica Magić dok svi ostali dokazi koji su predloženi na pripremnom ročištu dana 10. lipnja 2019. a kod kojih je tužitelj ostao i u ponovnom postupku sud ih nije izvodio jer nisu bilo potrebni, obzirom na prigovor zastare.
11. Uvidom u stečajni spis na ročištu dana 09. ožujka 2023. konstatirano je da je uvidom u rješenje St-17/99 od 27. siječnja 2000. (str. 1705-1765) pod točkom V. rješenja prikaz djelomično osporenih tražbina vjerovnika s pravom odvojenog namirenja pod rednim brojem 2., broj prijave 634 vjerovnika CIBALAE BANKA priznato potraživanje u iznosu od 19.054.347,45 kn a osporeno 7.967.504,21 a razlog osporavanja prijavljene tražbine banke s osnove kratkoročnog kredita br. 8/97 je zbog naplaćenih i proknjiženih iskupa dionica, dok u spisu predmeta na stranici 277 prileži izvadak iz rješenja St-17/99 sa točkom V. rješenja od 27. siječnja 2000. samo u odnosu na vjerovnika CIBALAE BANKA, dok što se tiče preslike tabličnog prikaza iz stečajnog spisa, a koji se nalazi na stranici 90 ovog spisa, on je identičan tabličnom prikazu u stečajnom spisu na stranici 6239 na način da je CIBALAE BANKA priznato razlučno pravo pod b. kratkoročni kredit 13.381.359,45, da je objekt pod hipotekom tržnica na adresi Trg. J. Broza 2., Karlovac, tržišne vrijednosti 96.526.280,00 uz napomenu sudski spor (izlučni zahtjev grada Karlovca) izuzeto iz prodaje. Tuženik je pojasniio da se napomena spora odnosi na spor koji je završio i za koji se u spisu nalazi sudska nagodba kojim je GPD Dom u stečaju (prednik ovdje tuženika) kao nositelj prava korištenja priznao tuženiku pravo vlasništva na predmetnoj i temeljem čega je rješenjem zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Karlovcu od 30. siječnja 2004. brisano društveno vlasništvo i uknjiženo pravo vlasništva u korist tuženika a što smatra da je bitno za početak tijeka petogodišnjeg roka zastare koja je počela teći od 30. siječnja 2004. tj. 31. siječnja 2004.
12. Unatoč tome što je tužitelj vršio uvid u stečajni spis St-17/1999, do zaključenja ovog postupka nije dokazao niti pridonio dokaze u vidu ovršnih isprava

temeljem kojih bi mogao tražiti zasnivanje sudskog prisilnog založnog prava a što ovršne isprave nisu Ugovor o kreditu i Dodatak I. Ugovora o kreditu.

13. Što se tiče provedenih dokaza saslušanjem svjedoka, svjedok Dragutin Mamić, direktor tuženika 1997. ili 1998., nije se mogao sjetiti potpisivanja Ugovora o kreditu i njegovog Dodatka i sadržaja ali je potvrdio kada mu je predložen da ih je potpisao, dok svjedok Ivica Magić, bivši stečajni upravitelj tuženika a koji je pozvan svjedočiti na okolnost sklapanja Ugovora o kreditu i isplata, nije sjećao detalja niti rješenja St-17/19 od 27. siječnja 2000. niti ičeg vezanog uz razlučna prava objekta tržnica u Karlovcu, pa nisu utjecali na drugačiju odluku ovog suda niti ih je sud posebno cijenio.
14. Dakle, sud je i nadalje ostao kod ocjene a što je potvrdio i Viši sud da se radi o dobrovoljom založnom pravu koje tužitelj pokušava ishoditi. Da bi tužitelj uknjižio svoje založno pravo potrebno je da traži od tuženika izdavanje tabularne isprave za uknjižbu prava zalogu na nekretninama, pa se radi o obveznopravnom odnosu za koji je propisan opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ranijeg Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 53/91., 73/91., 111/93., 3/94., 7/96., 91/96., 112/99. i 88/01.) odnosno sada čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. i 29/18.). Obzirom da je tužba podnesena 23. prosinca 2016., to je protekao petogodišnji zastarni rok koji je počeo teći upisom tuženika u zemljišnim knjigama a iz rješenja Općinskog suda u Karlovcu zemljišno knjižni odjel Z-3803/02 od 30. siječnja 2004. (list 327 spisa) proizlazi da je tuženiku dopušten upis uknjižbe prava vlasništva u zemljišne knjige, na predmetnoj čestici prijašnje oznake zkč.br. 458/2 k.o. Karlovac, upisane u zk.ul. 831/1 kao društveno vlasništvo s pravom korištenja za izgradnju tržnice u korist DOM građevnog poduzeća Zagreb uz brisanje društvenog vlasništva. Navedeno rješenje kako to stoji u istom doneseno je temeljem prijavnog lista, kopije katastarskog plana, potvrda i povijesnih izvadaka iz sudskog registra ovog suda, rješenja HFP od 17. siječnja 1996., rješenja o odobrenju za izgradnju od 27. rujna 1968., rješenja Opć. sekr. za upravno pravne poslove od 2. lipnja 1969, zahtjeva za brisanje društvenog vlasništva, sudske nagodbe pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. P-3550/1999. Na navedeno rješenje pozvao se i ovaj sud u pravomoćnoj i ovršnoj presudi posl. br. P-572/09 od 29. veljače 2012. (list 106-122 spisa) kojom je odbio Grad Karlovac sa tužbenim zahtjevom na utvrđenje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini sada oznake zkč.br. 1515/4 između ostalog jer se tuženik kao sveopći pravni slijednik dotadašnjeg korisnika upisao kao vlasnik.
15. Stoga sud smatra osnovanim prigovor zastare i odbio je oba postavljena tužbena zahtjeva tužitelja, kako je odlučeno u točki I. i II. izreke presude.
16. Sud također ostaje kod svog stava da kada bi se radilo o tužbi radi opravdanja predbilježbe založnog prava, kako to tužitelj tvrdi, ne samo da nije pravilno postavljen tužbeni zahtjev jer ne glasi na utvrđenje opravdanosti predbilježbe sukladno čl. 67. Zakona o zemljišnim knjigama, već i nije osnovan. Naime, sukladno čl. 62. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine, br. 91/96., 68/98., 137/99., 114/01., 100/04., 107/07., 152/08., 126/10., 55/13., 60/13. i 108/17., dalje: ZZK) predbilježba založnoga prava dopustit će se samo kad su dovoljno određeni i ispravom dokazani i tražbina i pravna osnova založnoga prava a sukladno čl. 66. ZZK predbilježba se opravdava: na temelju na temelju isprave prikladne za uknjižbu, kojom se otklanja nedostatak zbog kojeg nije bila dopuštena uknjižba, na temelju potvrde o ovršnosti odluke suda ili drugoga tijela

vlasti, na temelju pravomoćne presude kojom je predbilježba opravdana te javnom ili javno ovjerenom ispravom kojom se dokazuje da je ostvaren uvjet kojim je bio uvjetovan pristanak za uknjižbu odnosno da je istekao rok. U parnici radi opravdanja predbilježbe na tužitelju leži teret dokaza pravnoga temelja stjecanja knjižnoga prava, a glede predbilježenoga založnog prava teret dokaza da postoji valjana tražbina u određenom opsegu te pravni temelj stjecanja založnog prava (čl. 67. st 2. ZZK). Sukladno čl. 57. ZZK uknjižba će se dopustiti samo na temelju javnih isprava ili privatnih isprava na kojima je istinitost potpisa ovjerenjena na način propisan posebnim zakonom. Kako tužitelj nije dokazao da ima isprave prikladne za uknjižbu založnog prava budući da predmetni Ugovor o kreditu i njegov Dodatak br. 1. Ugovoru nisu ovjereni na zakonom propisani način, odnosno nisu ovjereni potpisi, to tužitelj nije dokazao niti pravni temelj stjecanja založnog prava pa bi i takav tužbeni zahtjev na opravdanje predbilježbe i u slučaju da je pravilo postavljen, bio neosnovan.

17. Također sud ostaje kod stava vezanog uz pitanje razlučnog prava i odvojenog namirenja tužitelja na predmetnoj nekretnini (u kom se slučaju ne bi vodila ova parnica), da su neosnovani navodi tužitelja da je stekao svojstvo razlučnog vjerovnika s pravom odvojenog namirenja. Navedeno je i razvidno iz pravomoćnog rješenja St-17/99 od 17. rujna 2019. kojim je odbačen zahtjev ovdje tužitelja koji glasi: „Razlučni vjerovnik, opreza radi, predlaže sudu poduzeti sve potrebne radnje i donijeti sve odluke u skladu s kojima Dinova-Diona d.o.o. Zagreb, Donje Svetice 127., OIB 41112127430 na temelju ugovora o ustupu od 5. listopada 2004. solemniziranom po javnom bilježniku Alemki Gajski iz Zagreba, pod posl.br.OU-1548/2004 ima položaj Cibala Banke d.d. u stečaju svojeg prednika u čiji pravni položaj je ušla i pravo na odvojeno namirenje tražbine (razlučno pravo) iz nekretnina upisanih u zk.ul. 939, k.o. Karlovac II, oznake zk.č. 1514/4 u naravi dvorište površine 9263 čm, javna zgrada, tržnica, površine 2965 čm, gospodarska zgrada tržnica, površine 629 čm, gospodarska zgrada , tržnica površine 103 čm, gospodarska zgrada, tržnica, površine 96 čm, javna zgrada, tržnica, površine 2322 čm, gospodarska zgrada, tržnica, površine 164 , sveukupno površine 15542, sve upisano u zemljišne knjige Općinskog suda u Karlovcu". Naime, u obrazloženju, stoji da je rješenjem od 27. siječnja 2000. vjerovniku Cibala banka d.d. priznata novčana tražbina u iznosu od 19.054.347,45 kn a osporena u iznosu od 7.967.504,21 kn u odnosu na što je upućen pokrenuti parnicu ali navedeno rješenje nije pravna pretpostavka postojanja razlučnog prava. Pretpostavke postojanja razlučnog prava su: 1. vjerovnik mora imati novčanu tražbinu ili tražbinu kojoj je vrijednost izražena u novcu prema stečajnom dužniku (tada je razlučni vjerovnik ujedno i stečajni vjerovnik jer mu dužnik odgovara osobno) ili trećoj osobi (u tom slučaju razlučni vjerovnik nije i stečajni vjerovnik) 2. tražbina mora biti osigurana založnim ili sa njim izjednačenim pravom, 3. založno ili s njim izjednačeno pravo mora biti valjano stečeno na osnovi ugovora, sudske odluke ili zakona, 4. stjecanje mora biti pravovremeno, tj. da nije stečeno sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem tijekom posljednjih trideset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka (čl.97 SZ) i 5. založno pravo ili s njim izjednačeno pravo mora biti stečeno na stvari ili pravu koja ulazi u stečajnu masu (na imovini dužnika). Stoga uređujući sudac navodi da u rješenju od 27. siječnja 2000. nedostaje bitni i naprijed navedeni uvjet stjecanja razlučnog prava. Razlučno pravo stječe se, prenosi i prestaje po pravilima koji za stjecanje, prijenos i prestanak tih prava vrijede izvan stečajnog postupka i

nije predviđena mogućnost da razlučno pravo nastane temeljem akata (radnji i odluka) stečajnog suca i u stečajnom postupku.

18. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1., 155. i čl. 164. ZPP-a. Tuženiku je kao potreban za vođenje spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku koji je odmjerjen u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22 – dalje: Tarifa), obzirom na utvrđenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 19.054.347,45 kn a odnosi se na trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 12.357,82 EUR (Tbr. 8/1 Tarife), zastupanje na ročištima dana 27. ožujka 2019., 10. lipnja 2019., 05. ožujka 2020., 02. ožujka 2021., 17. siječnja 2023., 09. ožujka 2023., 27. travnja 2023. i 17. studenog 2023. u iznosu od po 12.357,82 EUR (Tbr. 9/1 Tarife), zastupanje na ročištima dana 03. studenog 2020. i 11. listopada 2023. u iznosu od po 99,54 EUR (Tbr. 9/5 Tarife), sastava podnesaka od 12. travnja 2019., 04. prosinca 2019., 24. listopada 2020. i 07. veljače 2023., u iznosu od po 12.357,82 EUR (Tbr. 8/1 Tarife), što uvećano za PDV od 25% (Tbr. 42 Tarife) iznosi 201.063,42 EUR/ 1.514.912,34 kn, kako je odlučeno u točki III. izreke presude.
19. Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 25. svibnja 2022. budući da spisu predmeta ne prileži podnesak navedenog datuma, sastava podneska od 3. ožujka 2023. u kojem ne iznosi nikakve nove navode već ostaje kod svih iznesenih, sastava podneska od 18. travnja 2023. kojim se protivi odgodi ročišta predloženoj od strane protivne stranke. Stoga je tuženik odbijen sa preostalim zatraženim parničnim troškom u iznosu od 70.297,83 EUR/529.659,00 kn kao u točki IV. izreke presude.
20. O trošku sudske pristojbe na odgovor na tužbu još nije odlučeno jer sukladno Zakonu o sudskim pristojbama obveza nastaje tek po pravomoćnom okončanju postupka zavisno od uspjeha u sporu.

U Zagrebu, 21. prosinca 2023. godine

Sudac:
Sanda Jeromela

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dostave pisanog otpravka odluke odnosno od dana objave odluke ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi ovom sudu u četiri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. tužitelju po odvj.
2. tuženiku po odvj.
3. Pisarnica – kal. 60 dana

Broj zapisa: **9-30861-5c517**

Kontrolni broj: **0f52a-17390-09ac5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDA JEROMELA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.